

พระคาถาโพชฌงคเมตตา

นะโม ๓ จบ ตั้งจิตให้เป็นสมาธิแล้วว่า

โอมพระพุทฺธะ ติพพฺรณรังสี พฺรหฺมามีเดศฺหฬ้าแต่หนฺน
ข้าฯขออัญเชิญพระพุทฺธะ อวยพรชัย ทุกข์ โรค ภัย กรรมเวร ที่มีมา
จงมลายหายขาด มาทฐฺลี จิตข้าฯมีเมตตาทูกทัวฬ้า
โพชฌงค คปะริต จิตนำพา สติข้าฯมีมาทัวต้วน
ธรรมะจะริยะ นำพาจิต มีให้คิดเครียตแต่ันทุกแห่งหน
วิริยะพยายามนำพาตล ปิตีสมโพชฌงค คงแก่กาย
ปัสสฺสทริคฺความสงบ่มในจิต มีมิติตมาตร้ายคลายโทษ

สมาธิตั้งมั่น ตัณโฏกรธา อุเบกขามารมิตีมีมา

พาใจ กาย สงมระงับ ตัณเฑียรตเค้น จิตแนมแน่น เมตตาทาสลาย

ทุกขุ โรคา ภัย กรรมเวร ช่วยผ่อนคลาย ตัณสลายมอดม้วยด้วยเมตตา

สุขัง สุปะติ ยามหลับก็เป็นสุข สุขัง ปะฏิปุชชะติ ตื่นแล้วยังสุขหนอ

นะปาระกัง สุปีนัง ปัสสะติ พักผ่อนพอ ยามหลับหนอ ไม่ฟุ้งซ่านลามก หมกใจกาย

มนุสโส อมนุสสา พากายจิต ทำให้คิดผูกกรัก พามั่นหมาย

เทวตา รัक्षा มีรู้คลาย นาสสะ อคคิชา วิสังชา สัตถังชา กะมะติ ช่วยป้องกัน

ตัณพิชร้าย ไฟ ยาพิษ ศาสตราวุธ ทุกทัวมี

ตุระฐัง จิตตั้ง จิตตั้งมั่น มุขวิณโณ วิปปะสัทธิ สีนหาย่อมผ่อนไล

อะสัม มุพะโห กาดัง กะโร ไม่หลงกิริยา ในก่อนตาย คุณทั้งหลายมาบรรจบ ดตภัยเวร

แม่ไม่ถึงพระนิพพานพาหลุดพ้น พรหมโลกได้ยลผลให้เห็น

อโหสิ กรรมโต เจ้ากรรมเวร จงงดเว้น แก่ช้านี้มีเมตตา

นะมัตถุ พุทธาเนง ข้านอบน้อม จอมพระศาสดา เนื้อเกล้า เปื้องเกล้า

นะมัตถุ โพธิญา นอบน้อมพระศาสดา อันตัวข้าฯถวายใจ-กายตัวตน

นะมัตถุโพธิญา นอบน้อมพระโพธิญาณ ขอพึ่งพานามารมี ทุกแห่งหน

นะโมวิมุตตานัง นอบน้อมผู้พ้นแล้วทุกแห่งดล ให้ข้าฯพ้นวิบากกรรม นำพาตี

สุขิโนวา เขมิโน โหนตุ สัตว์ทั้งหลายจงเป็นสุข จงผ่อนทุกข์ปริเปรมเกษมสันต์

จงพ้นทุกข์ พ้นภัย มลายพลัน จงสุขสันต์ถ้วนทั่วทุกตัวตน

ทั้งใต้พื้นปฐพี มิมีสิ้น มนพื้นดิน-นภากาศทั่วแห่งหน

โนแม่น้ำ-ลำคลอง-ทะเล-มหาสมุทร ขอไต่ยอด ผลกุศลที่ข้าฯทำ จงถึงเอย

เทพเทวาอารักษ์ ญาตีสุนิท เจ้ากรรมจิต...เปียดเปียน...แต่หนไหน

จงเป็นสุข ไร้ทุกข์ โศรกอาลัย ดับทุกข์ภัยหายสิ้น...ที่มีมา

ยักษ์ นาคา พิ เปรต ยมบาล อสูรย์สาร ยมทูต กูต ทั้งหลาย

จงเป็นสุขหมดทุกข์ พลันมลาย เมตตาไซ้ไร เกื้อกูล นิรันดรเอย.